

ת"פ 51879/12 - מדינת ישראל נגד זיאד אלעוקבי, רשא אלעוקבי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-12-51879 מדינת ישראל נ' אלעוקבי ואח'

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. זיאד אלעוקבי

2. רשא אלעוקבי

ב"כ המאשימה: מתמחה, מר עדיאל זנזרי

ב"כ הנאשם 1: עו"ד מוסטפא יחיא

גזר דין לנ羞ם 1

כללי

1. הנאשם 1 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, על פי הודהתו במרבית עובדות כתוב האישום, בעבירות זיווף מסמך בנסיבות חמירות, שימוש במסמך מזויף בנסיבות חמירות, מספר עבירות הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ובעבירה שותפות לניסיון כניסה לישראל שלא כדין.

הנאשמים הם בני זוג. הנאשם הוא אזרח ישראלי ואילו נאשמת 2 תושבת שטחי יהודה ושומרון, שבמועד הרלבנטי לאישום לא היה לה יותר כניסה לישראל.

במועד לא ידוע רכש הנאשם תעודה זהות ישראלית מזויפת, שהוכנה לבקשו עברו הנאשמת 2. לצורך הכנת התעודה עשה הנאשם שימוש בתעוזות הזהות של בתו, שאליה הוצמדה תמונהה של נאשמת 2.

ביום 21.2.20, סמוך לשעה 10:30, נסעו הנאשמים מכיוון דאהריה לצד חברון לכיוון ירושלים ברכב שבו נהגה נאשמת 2.

בהגיעם למיחסם המנהרות, סימן שוטר לנאים לעצור את הרכב לצורך בדוק שגרתי. הנאשמים החליפו ביניהם מקומות ישיבה, כך שהנאשם עבר לשבד במושב הנהג ואילו הנאשمت 2 עברה לשבד במושב שלו צידו. הנאשם העביר לנאשמת 2 את תעודה הזהות המזויפת, כדי שתציג אותה בפני השוטר.

הנאשם הציג לשוטר את תעודה הזהות שלו, והנאשمت 2 הזדהה באמצעות התעודה המזויפת.

2. תסוקיר שירות המבחן מיום 30.3.23 מלמד כי הנאשם בן 52, נשוי לשתי נשים ואב לעשרה ילדים בגיל 27-12.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

הנאשם למד בבית- ספר במשך 11 שנים. בשנתיים האחרונים ללימודיו התחכר לחברה שולית והחל להיעדר, עד שלבסוף נשר. לאחר נשירתו ממערכת החינוך הנאשם עבד כಚיר במספר מוסכים. בשנת 2002 הקים הנאשם מוסר בעצמו. המוסר הפך לעסוק משפחתי שאותו עזב הנאשם בשנת 2010, ואז חזר לעבוד כ�HIR. בהמשך שנית תחום עסקן לחשמלאי, והוא עובד בתחום זה עד היום.

הנאשםTier ציינו לו חובות גבויים המתופלים בהוצאה לפועל.

לנאשם אין הרשות קודמות והוא שלל שימוש בחומרים ממיכרים. ביחס לתיק הנוכחי הנאשם הודה ביצוע העבירות ולקח אחריות על מעשיו. הוא Tier ציינו שהוא קרובת משפחתו, היא ילידת דאהריה ונוטלת אשרת שהיא בישראל. לדבריו, ניסה להציג עבורה היתר שהיה בכל דרך נורמטיבית, ללא הצלחה. בשל רצונו לגור ייחד עמה בישראל, הוא ביצע את העבירות. הנאשם ציין כי הוא מctr על מעשיו ומוכן לשאת אחריות להם.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי לשמור יציבות ועקבות במסגרת החיים השונות, כי הוא מבין את חשיבות הציאות לחוק, אם כי כאשר מרגיש חוסר צדק הוא מוכן לעבור עליו. הנאשם בעל יכולות ורבילות וקוגניטיביות תקין, בעל תכונות מנהיגות, חברתיות ורגשות המסייעות לו להתמודד עם מצבים מורכבים. הוא מכיר במעלותיו ובחולשותיו, בעל יכולת לשתף באופן כנה ברגשותיו, נוטל על עצמו תפקיד משמעותי במשפחה ועשה מאמצים לעמוד בו. הוא בעל יכולת ליצור קשרים טובים עם סביבתו וטופס עצמו כבעל שליטה והשפעה על חייו וכי שמסוגל להימנע מהתנהלות עוברת חוק בעtid. לצד זאת ציון, כי ניכר שלנאשם נתיה לכעס ולהגיב בצורה שאינה אדפטיבית כלפי הסביבה, והוא Tier ציון שהוא מעוניין לעורר שינוי בדפוס זה ובוויות דחפיו ומוכן להשתלב בטיפול. לפיכך, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן לשנן, במסגרת ישתלב הנאשם בקבוצה טיפולית, ובនוסף הומלץ לגוזר עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות.

3. חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 22.3.23 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שישה לשבעה-עשר חודשים מאסר בפועל, וביקשה לגוזר על הנאשם עונש של שישה חודשים מאסר בפועל, מאסר מוותנה וקנס.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכיהם המוגנים שנפגעו, את ריבוי העבירות וטענה כי הנאשם הוא שביצע את מלאכת היזוף ומסר את התעודה המזויפת לנשامت. כן הדגישה המאשימה כי העבירות בוצעו לאחר תכנון והכנה מוקדמת, ומثار מודעות מלאה של הנאשם לכך שהוא מבצע עבירות, וטענה כי לנאשם הייתה כוונה להמשיך ולעשות שימוש בתעודה המזויפת אלמלא נתפס. המאשימה תמכה טיעוניה בפסקה.

5. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין שישה חודשים מאסר בעבודות שירות, וביקש לאמץ את המלצת הتفسיר ולגוזר על הנאשם שירות לתועלת הציבור וצו מבחן. בטיעונו הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם בעל אזרחות ישראלית ועל כן הרשותה בעבירות כניסה לישראל שלא כדין מוטלת בספק. כן הדגיש ב"כ הנאשם את עברו הנקה של הנאשם ואת היותו אב לעשרה ילדים, הדגיש כי אשתו של הנאשם גם היא נעדרת עבר פלילי וטען כי כניסה לישראל לא نوعה לביצוע עבירות והוא לא היהותה כל סיכון ביטחוני, אלא שככל מטרתה הייתה לשחות יחד עם משפחתה.

. 6. הנאשם לא ביקש להוסיף דבר.

. 7. להשלמת התמונה אוסף, כי הנאשمت 2 כפירה תחילה בעבירות שיווסו לה, ואולם בעיצומה של שמיית הראיות הציגו הצדדים הסדר טיעון, שבמסגרתו כתוב האישום בעניינה תוקן, והוא הודה והורשעה בעבירות שימוש במסמך מזויף בנסיבותech מחייבת עניינים, מספר עבירות הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ובניסיון כניסה לישראל שלא כדין. במסגרת הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים התבקש תספיר שירות מבוחן בעניינה של הנאשמת והוסכם כי הנאשמת 2 תהיה רשאית לבקש את ביטול הרשותה וכי המאשימה תבקש להוור את הרשותה על כנה. לא נערך הסדר לעניין העונש וטרם נשמעו הטיעונים לעונש בעניינה של הנאשמת 2.

מתחם העונש ההולך

. 8. הערכים המוגנים באמצעות עבירות הזיווף ושימוש במסמך מזויף הם שמירה על הרצון החופשי של אדם ויכולתו לכלכל את צעדי והתנהלותו על בסיס מידע אמיתי. ההגנה על ערכיהם אלה חשובה במיוחד במקרה שבו מזויף מסמכים ובשימוש במסמכים מזויפים הנחוצים להיות מסמכים רשמיים של המדינה, כפי שנעשה במקרה דן, שכן פוגעות עבירות אלה גם בשלטון החוק ובמעמדם ובתוקפם של מסמכים רשמיים. נראה כי מטעם זה הואשם הנאשם בביצוע עבירות הזיווף והשימוש במסמך מזויף בנסיבותech מחייבת.

. 9. עבירת הפרעה לשוטר נועדה לשמר על הסדר הציבורי ולהבטיח את אפשרותם של השוטרים לבצע את תפקידם בשירות הציבור ללא הפרעה.

. 10. הערכים המוגנים באמצעות חוק הכניסה לישראל הם ריבונות המדינה זכאות להחלטת מי יהיה הבאים בשעריה, תוך מניעת כניסה של מי שהוא סכנה לביטחון המדינה או עשוי לפגוע בביטחון הציבור או בשולמו.

. 11. מעשה הזיווף דרש תכנון מוקדם והיה בו גם ממד של תחוכם, שנודע, עשוי היה לאפשר כניסה של הנאשמת 2 לישראל שלא כדין שוב ושוב.

. 12. גם שכלל העבירות נועד לסייע לנאשמת 2, ולכאורה היא בעלת העניין המרכזי בביצוע ובהשתגת מטרותיה, על פי עובדות כתוב האישום שהנאשם הודה בהן, הוא היה מי שיזם את ביצוע העבירות ואת הוצאה אל הפעול, והוא אף הורשע בנוסך בעבירות זיווף בנסיבותech מחייבת, שהושמטה מכתב האישום המתוקן שהוגש בעניינה של הנאשמת 2. בנוסף, הוא הורשע בביצוע עבירה השימוש במסמך מזויף במידע מלאה, בעוד שהנאשמת 2 הורשעה בביצוע עבירה זו בדרך של עצמת עניינים. מכל מקום, השאיפה להיות היחיד בישראל הייתה משותפת לשני בני הזוג ושניהם היו בעלי עניין שווה במימושה.

. 13. אמת, השלכות כניסה שוהים בלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל שלא כדין, עשויות להיות קשות, ולהוביל לעיתים, לפגיעה בגוף ובנפש, ועל כן מהחייבות גם מתן משקל לשיקולי הרתעה כללית. אלא שבמקרה דן, לא הובאו

ראיות לסתור את טענתו של הנאשם, כי תכלית העבירות הייתה לאפשר לו ולאשתו לחיות ביחד בישראל, הא ותו לא, וכי העבירות לא נועדו לאפשר ביצוע עבירות פליליות או ביחסונות נוספות. לצד זאת, הגם שניתן להיבטם של בני הזוג שביקשו לחיות יחד, והגם שניתן להבין את התסקול שבו היו נתונים עקב חוסר יכולת להסדיר את מעמדה בישראל של הנואשת 2 בדרכים חוקיות, לא ניתן להשלים עם ביצוע עבירות על החוק לצורכי תכלית זו.

14. הנואשים נערכו במחסום, וכניסתה של הנואשת 2 לעומק שטחה של מדינת ישראל, נמנעה, ואף נתפס המשמר המזוייף, ובכך נמנעו הסכנות הכרוכות בהחזקת תעוזת זהות מזויפת על ידי הנואשת 2 לארוך זמן. על בסיס זה ניתן אף לקבוע כי ה הפרעה לשוטר, שבאה לביטוי בהציג התעודה המזויפת הייתה קלה ולא מנעה ממנה כליל מלבצע את תפקידו.

15. הנאשם הוא אמן אזרח ישראל, אך הורשע בעבירה לפי חוק הכנסת לישראל מכוח דין השותפות, ועל בסיס הוראת סעיף 34ב רישא לחוק העונשין התשל"ז-1977. על כן, יש לתת את הדעת לכך שהרשעתו בעבירה זאת נובעת מדיני השותפות ולא בשל כניסה שלו באופן בלתי מורשה למדינה. עובדה זו אף הופכת את ההחלטה שאליה הפנהה המאשימה, ואשר עוסקת בעניינים של מי שלא היה להם היתר כניסה לישראל ונכנסו או ניסו להיכנס אליה, לבלי רלבנטיות.

16. לאור מכלול הנسبות שתוארו, חלקו המרכזי של הנאשם ביצוע העבירות והעובדת כי הוא הורשע ביצוע עבירות היזוף והשימוש במסמך מזויף בנسبות מחמירות, מתחם העונש ההולם את מעשיו הוא בין מאסר קצר בעבודות שירות ומספר חודשי מאסר בפועל, ולצד מאסר מותנה.

העונש המתאים לנואשם

17. הנאשם כבן 52. שקלתי לזכותו העדרן של הרשעות קודמות כמו גם את העובדה שהוא מקיים אורח חיים מתפרק ותקין במישורי חייו השונים, כי הוא מפרנס עיקרי, ודואג גם למשפחתו המורחבת.

18. שקלתי לזכות הנאשם במרבית עבודות כתוב האישום שייחסו לו מבלי שהובטח לו דבר. יש לומר כי כבר בעת שנעצר על ידי השוטר, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, ואף הביע חרטה וצער עליהם לפני שירות המבחן. בקבלת האחריות יש היבט של הכרה בפסול, עובדה הממצמת את הסיכון כי הוא ייחזר בעתיד על מעשים דומים. עם זאת, יש לתת את הדעת בהקשר זה להתרומות שירות המבחן מאופיו של הנאשם כמי שהוא בעל נכונות לעבור על החוק במקרים כאלה הוא תופס כחוסר צדק. לפיכך יש מקום לתת משקל מסוים גם לשיקולים של הרתעה אישית.

19. הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולו שהומלץ על ידי שירות המבחן, וההתראותיו היא כי מדובר ברצון כן ומחייב. יש לברך את הנאשם על נוכנותו זו ואף לאפשר לו להשתלב בטיפול, ואולם יש לציין, לצד זאת, כי התחומי שבו מוצע הטיפול - שליטה בעכסיים - אינם מתייחסים באופן ישיר לעבירות שבגין הורשע הנאשם, שכן עבירות מתחום המרומה. הטיפול עוד לא החל, וחՐף האופטימיות של שירות המבחן, לא ניתן לדעת האם יעלה יפה, ולפיכך אין

מקום במקורה דין לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. לפיכך, לא ניתן לקבל במלואה את המלצהו העונשית של שירות המבחן, אשר חורגת ממתחם העונש ההולם.

20. מכלול הנسبות שאינן קשורות לביצוע הعبادות מוביל למסקנה כי יש לגוזר על הנאשם עונש המצוין בתחתית מתחם העונש ההולם. לפיכך, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

. א. חודשיים מסר שירותו בעבודות שירות.

ה הנאשם יתיצב לריצויו עונשו ביום 23.6.18 בשעה 00:08 ביחידת עבודה השירות של שירות בתי הסוהר.

. ב. שישה חודשים מסר על תנאי לשירותו לשנה שנתיים שנים מהיום, שלא עברו אחת הعبادות שבנה הורשע.

. ג. צו מבחן לשנה שנה מהיום.

הסבירו לנายนם חובתו לשתף פעולה במילוי המצו ואפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

21. המזיכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

22. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ג, 30 אפריל 2023, בנסיבות הצדדים.